

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.771/1
van 24 januari 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de
subsidiëring van een geïntegreerd Vlaams gezinsbeleid in het
tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad’

Op 23 december 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de subsidiëring van een geïntegreerd Vlaams gezinsbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 januari 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2022.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1.1. Het ontwerp strekt ertoe een reorganisatie door te voeren van de subsidiëring van het Huis van het Kind Brussel, de consultatiebureaus en aanbod van preventieve gezinsondersteuning in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Er wordt voortaan één jaarlijkse subsidie verleend aan een samenwerkingsverband, Huis van het Kind Brussel genoemd, dat bestaat uit alle partners die opdrachten als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van het ontwerp realiseren. Het totaalbedrag van deze subsidie wordt aangevuld met de bedragen van subsidies aan de consultatiebureaus met een erkenning binnen het werkingsgebied van het Huis van het Kind Brussel. Deze subsidie komt in de plaats van de huidige subsidies aan het Huis van het Kind Brussel en de aanbods vormen en projecten die ermee verbonden zijn, en aan de consultatiebureaus, die met ingang van 1 januari 2023 worden stopgezet wat het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft.

Het ontwerp bepaalt de doelstellingen, de beoogde doelgroep (gezinnen met kinderen en in het bijzonder gezinnen die Nederlands als thuistaal hebben of die het Nederlandstalige basisaanbod gebruiken en kwetsbare gezinnen of kinderen met een specifieke zorgbehoefte), het bedrag van de jaarlijkse subsidie en de samenstelling van het samenwerkingsverband. Het ontwerp regelt de aanduiding van een vertegenwoordiger door het Huis van het Kind Brussel die de subsidie ontvangt in naam van het samenwerkingsverband, bepaalt de opdrachten van het samenwerkingsverband en de werkingsprincipes en regelt de procedure voor het toekennen van de subsidie door het agentschap Opgroeien regie (hierna: het agentschap), de subsidievoorwaarden en de uitbetaling van de subsidie, evenals het toezicht en de handhaving. Het ontwerp bevat bepalingen inzake de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die aanvullende opdrachten en bijbehorende subsidies kan geven en het maken van afspraken tussen het agentschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Huis van het Kind Brussel. Het ontwerp regelt de evaluatie van het ontworpen besluit door het agentschap.

Daarnaast bevat het ontwerp een aantal artikelen tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2018 ‘houdende de erkenning en de subsidiëring van consultatiebureaus en de erkenning van consultatiebureauartsen’, waarvan sommige in verband staan met de overige bepalingen van het ontwerp en twee artikelen los staan daarvan¹.

Het ontworpen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2022, met uitzondering van een bepaling inzake een van de werkingsprincipes, die in werking treedt op 1 juli 2024.

1.2. Artikel 31 van het ontwerp verlengt de erkenning van drie welbepaalde prenatale consultatiebureaus te Antwerpen en Gent. De verlenging van de erkenning van welbepaalde, met name genoemde prenatale consultatiebureaus heeft betrekking op individueel opgesomde rechtssubjecten en niet op een onbepaald aantal rechtssubjecten, op abstracte wijze omschreven.

¹ Nl. de artikelen 29 en 31 van het ontwerp, i.v.m. de erkenning van een consultatiebureau op een locatie met een permanente dienstverlening waar ouders kunnen verblijven en de verlenging van de erkenning van drie bestaande consultatiebureaus in Antwerpen en Gent.

Derhalve ontbeert het artikel het reglementaire karakter dat bij het voormelde artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State wordt vereist opdat de afdeling Wetgeving ervan kennis kan nemen. De Raad van State is dan ook niet bevoegd om er advies over te geven.

2.1. De aanhef bij het ontwerp verwijst als rechtsgrond naar het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’, meer bepaald de artikelen 5, § 1, eerste lid, 1°, b) en § 2, 1° en 2°, 7, 8, 12 en 13 ervan.

De gemachtigde verduidelijkt dat het in het bijzonder gaat om de artikelen 12 en 13, § 4, van het decreet en dat de andere bepalingen vermeld worden als rechtsgrond voor de bepalingen van het ontwerp die taken opdragen aan het agentschap Opgroeien regie (nl. artikel 8, § 2, van het decreet, gelezen in samenhang met de artikelen 5, § 1, 1°, b) en § 2, 1°, en 7 van het decreet).

2.2. Voor de bepalingen van het ontwerp die taken opdragen aan het agentschap Opgroeien regie moet inderdaad beroep gedaan worden op het vermelde artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004, gelezen in samenhang met de artikelen 5, § 1, 1°, b) en § 2, 1°, en 7 van het decreet.

2.3. Voor de andere bepalingen van het ontwerp moet de rechtsgrond evenwel gezocht worden in het decreet van 29 november 2013 ‘houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’.

Dit decreet is, krachtens artikel 3 ervan, immers van toepassing op de samenwerking tussen de actoren uit het domein van de preventieve gezinsondersteuning, voor zover deze aanbod organiseren in een Huis van het Kind, werkzaam in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Krachtens artikel 7 van hetzelfde decreet is een Huis van het Kind een lokaal samenwerkingsverband tussen actoren op het vlak van preventieve gezinsondersteuning met het oog op de realisatie van de doelstellingen en principes vermeld in het decreet. De benaming Huis van het Kind samen met het daarbij horende logo is, aldus artikel 13, eerste lid, van het decreet, voorbehouden aan het aanbod en de samenwerking tussen actoren die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet.²

Gelet op het decreet van 29 november 2013 is het niet mogelijk in een besluit van de Vlaamse Regering, zoals het geval is in het ontwerp, in een subsidiëring te voorzien van een samenwerkingsverband Huis van het Kind Brussel, dat de opdrachten uitvoert vermeld in of geregeld ter uitvoering van het decreet van 29 november 2013, buiten het decretale kader van het decreet van 29 november 2013 om.

² In het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ is bepaald dat de Huizen van het Kind door het agentschap worden erkend, voor onbepaalde duur, als ze aan de in het besluit bepaalde erkenningsvoorwaarden voldoen. Het besluit bepaalt tevens dat een erkenning gepaard gaat met de toelating tot gebruik van de benaming Huis van het Kind en de toekenning van het logo, vermeld in artikel 13, eerste lid, van het decreet van 29 november 2013.

De rechtsgrond voor het ontwerp moet bijgevolg in beginsel gezocht worden in de artikelen 9, tweede lid, 14, §§ 2, 3 en 5, en 20 van het decreet van 29 november 2013.

2.4. De artikelen 19, 29 en 30 van het ontwerp brengen wijzigingen aan in het besluit van 12 oktober 2018 ‘houdende de erkenning en de subsidiëring van consultatiebureaus en de erkenning van consultatiebureauartsen’.

Deze bepalingen vinden in beginsel rechtsgrond in artikel 8, derde lid, van het decreet van 29 november 2013.

Voor zover de in het ontwerp bedoelde consultatiebureaus niet geïntegreerd zijn in het Huis van het Kind in Brussel, moet evenwel (nog steeds) beroep gedaan worden op de rechtsgrond in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004. Zoals de Raad van State in advies 64.063/1/V van 21 september 2018 over het ontwerp dat leidde tot het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2018 heeft opgemerkt “dient immers te worden vastgesteld dat het decreet van 29 november 2013 uitgaat van de integratie van het consultatiebureau in een Huis van het Kind”. In zoverre consultatiebureaus niet in een Huis van het Kind zijn geïntegreerd, biedt artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 toch nog steeds rechtsgrond voor de ontworpen bepalingen.³ Voor de consultatiebureaus die wel reeds geïntegreerd zijn in een Huis van het Kind is voor de laatstgenoemde bepalingen artikel 8, derde lid, van het decreet van 29 november 2013 als rechtsgrond in de plaats gekomen.

VORMVEREISTEN

3. De gemachtigde voert aan dat de dienstverlening en het geheel van de opdrachten die in het ontwerp vervat liggen, geen economische diensten van algemeen belang zijn. Als de diensten beschouwd kunnen worden als niet-economische diensten van algemeen belang is de regeling niet onderworpen aan de aanmeldingsplicht vervat in artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Het is echter maar voor zover alle partners van het Huis van het Kind Brussel als bedoeld in het ontwerp te beschouwen zijn als niet-economische diensten van algemeen belang dat geen aanmelding vereist is. Het lijkt evenwel niet uit te sluiten dat sommige van de activiteiten die door het Huis van het Kind worden uitgevoerd op grond van het ontworpen besluit ook door marktdeelnemers die een economische activiteit verrichten kunnen worden uitgevoerd (bv. ondersteunen jongeren op het vlak van mentaal welzijn). Is dit het geval, kan eventueel beroep worden gedaan op een

³ Artikel 8 van het decreet van 29 november 2013 moet niet zo gelezen worden dat een fysieke integratie van het aanbod in een fysiek Huis van het Kind vereist zou zijn. Er moet wel een band zijn met een Huis van het Kind, zijnde een lokaal samenwerkingsverband tussen actoren op het vlak van preventieve gezinsondersteuning, in de zin dat het consultatiebureau deel uitmaakt van het samenwerkingsverband (artikelen 7 en 8 van het decreet) en dat er een functionele samenwerking bestaat (zie artikel 13 van het decreet).

vrijstellingsregeling waardoor de aanmeldingsplicht vervalt, doch dit slechts voor zover aan alle voorwaarden van de betrokken vrijstellingsregeling is voldaan.⁴

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. In artikel 2, eerste lid, 1°, van het ontwerp is sprake van een doorstart van het Huis van het Kind Brussel, in samenhang met de aanbodsvormen en projecten die ermee verbonden zijn. De gemachtigde geeft bij deze bepaling volgende toelichting:

“Met doorstart wordt bedoeld dat er een volgende stap wordt gezet in het versterken van de huidige preventieve gezinsondersteuning in Brussel waarbij het Huis van het Kind in Brussel een belangrijke rol krijgt. De preventieve gezinsondersteuning in Brussel wordt niet van tafel geveegd, er wordt niet van nul opgestart, maar door een nieuwe regeling in het ontwerp wordt het huidige landschap wel hertekend. Vandaag is het subsidielandschap voor preventieve gezinsondersteuning opgedeeld in subsidies voor consultatiebureaus, voor Huizen van het Kind, voor aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning en voor projecten. De grote spreiding van erkenningen en subsidies over veel verschillende aanbodsvormen en organisatoren, in combinatie met kleine volumes en beperkte subsidiebedragen, maakt dat de preventieve gezinsondersteuning in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad binnen de bestaande regelgeving niet op maat van de superdiverse grootstad die Brussel kan worden georganiseerd. De bestaande versnippering bemoeilijkt ook de connectie met ander Nederlandstalig basisaanbod in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De regeling in het ontwerp van besluit heeft tot doel om het Huis van het Kind Brussel te versterken, door het versterken van de verbinding met ander Nederlandstalig basisaanbod en door het bundelen van het aanbod en de projecten preventieve gezinsondersteuning in Brussel onder één sterk Huis van het Kind Brussel.”

Ook bepaalt artikel 2, tweede lid, dat de huidige subsidies aan het Huis van het Kind Brussel en de verbonden aanbodsvormen en projecten die ermee verbonden zijn, en aan de consultatiebureaus, zullen worden stopgezet, conform artikel 27, wat de indruk geeft dat de subsidie geregeld in het ontwerp in de plaats komt van de huidige subsidies aan het huidige samenwerkingsverband.

⁴ De *de-minimis*verordeningen (EU) nr. 360/2012 en (EU) nr. 1407/2013 lijken niet in aanmerking te komen omdat het bedrag van de subsidie de drempels overschrijdt (verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op *de-minimis*steun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’, verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op *de-minimis*steun’). De groepsvrijstellingsverordening (EU) nr. 651/2014 lijkt niet van toepassing (verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’). Enkel het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’ lijkt in aanmerking te komen.

Aldus lijkt het ontwerp het bestaande, op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ erkende Huis van het Kind Brussel te willen subsidiëren op grond van de nieuwe regeling (in afwijking van de bepalingen inzake de subsidiëring van erkende Huizen van het Kind in het genoemde besluit van de Vlaamse Regering).

Daartegenover staat dat de artikelen 3 en 5 van het ontwerp, doordat erin sprake is van “een” samenwerkingsverband, en de artikelen 12 tot 17 van het ontwerp, waarin sprake is van een projectoproep, van meerdere aanvragen en van elke ontvankelijke aanvraag, de indruk wekken dat de mogelijkheid om gesubsidieerd te worden wordt opengesteld voor meerdere subsidieaanvragers die menen te voldoen aan de subsidievoorwaarden.

4.2. De gemachtigde geeft volgende toelichting bij de bedoeling van het ontwerp:

“Er is thans een samenwerkingsverband in Brussel dat erkend is als Huis van het Kind op grond van Hoofdstuk 1 van Titel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning.

Het samenwerkingsverband dat momenteel is erkend kan een aanvraag indienen voor toekomstige subsidiëring, volgens de voorwaarden vermeld in het ontwerp, maar ook andere samenwerkingsverbanden kunnen een aanvraag indienen. Er wordt geen onderscheid gemaakt, alle aanvragen worden gelijk behandeld.

Het is inderdaad de bedoeling om door middel van de projectoproep waarvan sprake in artikel 12 van het ontwerp de mogelijkheid om een subsidie aan te vragen, open te stellen voor alle mogelijke samenwerkingsverbanden die menen te voldoen aan de subsidievoorwaarden. Het zou kunnen dat het geselecteerde samenwerkingsverband dat naderhand Huis van het Kind in Brussel wordt genoemd, niet hetzelfde samenwerkingsverband is als het thans erkende Huis van het Kind in Brussel. De subsidie van het bestaande Huis van het Kind in Brussel wordt hoe dan ook stopgezet op basis van het ontwerpbesluit.”

4.3. Artikel 2, eerste lid, 1°, van het ontwerp moet bijgevolg anders geformuleerd worden om te vermijden dat de indruk ontstaat dat het huidige erkende Huis van het Kind Brussel het samenwerkingsverband zal zijn dat wordt gesubsidieerd.

5. Aangezien het ontwerpbesluit de uitvoering vormt van het decreet van 29 november 2013 ‘houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’, moet het besluit in overeenstemming zijn met de bepalingen van dit decreet.

Zo bepaalt artikel 7 van het decreet dat het organiseren van een Huis van het Kind verloopt in samenwerking met het lokaal bestuur. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is dit de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De artikelen 25 en 26 van het ontwerp regelen weliswaar de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Uit die bepalingen blijkt evenwel niet voldoende duidelijk dat deze samenwerking verplicht is.

De gemachtigde verklaart in dit verband:

“Het is geen probleem dat artikel 7 van het decreet van 29 november 2013 bepaalt dat het organiseren van een Huis van het Kind in samenwerking verloopt met het lokaal bestuur. Deze samenwerking, geregeld in artikel 25 en artikel 26 van het ontwerp, is niet facultatief. Er zal worden samengewerkt en worden overlegd met de VGC met het oog op de nodige complementariteit, onder meer over de wijze waarop de aanvullende opdrachten (en bijbehorende subsidies) van de VGC worden ingebed in het geïntegreerde basisaanbod. Dit kan verduidelijkt worden in het ontwerp.”

Deze verduidelijking moet inderdaad in het ontwerp worden aangebracht.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Opschrift

6. In het opschrift is sprake van de subsidiëring van een geïntegreerd Vlaams gezinsbeleid terwijl het ontwerp enkel betrekking heeft op de subsidiëring van preventieve gezinsondersteuning. Het opschrift zou best beter aansluiten bij het voorwerp van het ontwerp.

Aanhef

7. Gelet op hetgeen over de rechtsgrond werd opgemerkt, moet onder de rubriek Rechtsgronden in de aanhef, bij het decreet van 30 april 2004 de verwijzing naar de artikelen 12 (behoudens indien artikel 12 van het decreet nodig is als rechtsgrond voor de artikelen 19, 29 of 30 van het ontwerp) en 13 worden weggelaten. Er dient een verwijzing te worden toegevoegd naar de artikelen 8, derde lid, 9, tweede lid, 14, §§ 2, 3 en 5, en 20 van het decreet van 29 november 2013.

Artikel 5

8. Het eerste lid bepaalt dat het Huis van het Kind Brussel een samenwerkingsverband is dat minimaal bestaat uit alle partners die de opdrachten, vermeld in artikel 8 en 9, realiseren.

Het woord “minimaal” geeft de indruk dat alle bestaande partners die opdrachten vervullen als bedoeld in de vermelde artikelen moeten deelnemen opdat het Huis van het Kind Brussel de subsidie zou kunnen krijgen. Volgens de gemachtigde is dat niet de bedoeling. Zij zegt:

“Met ‘alle partners die de opdrachten vermeld in artikel 8 en 9 realiseren’ worden bedoeld ‘alle organisatoren van aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning die een subsidie ontvangen voor de organisatie van een aanbodsvorm preventieve gezinsondersteuning (en waarvan de subsidies dus stopgezet zullen worden op basis van artikel 27 van het ontwerp) en alle partners die een facultatieve subsidie ontvangen voor een project preventieve gezinsondersteuning (waarvan de subsidies stopgezet zullen worden op basis van artikel 27 van het ontwerp), en die deel willen uitmaken van het

samenwerkingsverband Huis van het Kind Brussel, alsook alle andere partners die de opdrachten vermeld in artikel 8 en 9 van het ontwerp realiseren en die deel willen uitmaken van het samenwerkingsverband Huis van het Kind Brussel. Gelet op de vigerende bevoegdheidsverdeling gaat het daarbij in elk geval om unicommunautaire organisaties, conform om artikel 128, §2 (en niet artikel 127, §2) van de Grondwet.

Het is dus niet zo dat een organisatie die de opdrachten vermeld in artikel 8 en 9 realiseert en niet wil deelnemen aan het samenwerkingsverband, kan verhinderen dat het Huis van het Kind Brussel de subsidie ontvangt. Het blijft mogelijk dat organisaties deels dezelfde of gelijkaardige opdrachten uitvoeren en geen deel uitmaken van het Huis van het Kind Brussel, maar die kunnen dan geen aanspraak maken op (een deel van) de subsidie aan het Huis van het Kind Brussel.”

De bepaling dient duidelijker te worden gesteld om deze bedoeling tot uitdrukking te brengen.

Artikel 6

9. Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat een vertegenwoordiger optreedt als ontvanger van de subsidie.

Het ontwerp bepaalt verder niets over de verdeling van de subsidie onder de partners in het samenwerkingsverband.

Volgens de gemachtigde is “het (...) aan het Huis van het Kind Brussel dat de subsidie ontvangt om hierover afspraken te maken met de partners die deel uitmaken van het samenwerkingsverband. Het samenwerkingsverband bepaalt zijn bestuurlijke organisatie en financieel beleid in functie van de (gesubsidieerde) opdrachten. Dit zal voorwerp uitmaken van de subsidieaanvraag en het ondernemingsplan”.

De werkwijze om de verdeling van de subsidies, of de criteria om deze verdeling te bepalen, volledig over te laten aan het samenwerkingsverband, houdt in dat de partners, zoals de consultatiebureaus, hun eigen subsidiëring verliezen en afhankelijk worden van de afspraken die binnen het samenwerkingsverband over de verdeling van de subsidies zullen worden gemaakt. Hoewel deze werkwijze niet uitgesloten is, zullen de stellers van het ontwerp er zich over moeten beraden of aldus in hoofde van de partners geen te grote onzekerheid over hun werking kan ontstaan. Het lijkt raadzaam in de vereisten van het ondernemingsplan, zoals bedoeld in artikel 13, tweede lid, van het ontwerp, (uitdrukkelijk) op te nemen dat in het ondernemingsplan de verdeling van de subsidies en de criteria voor de verdeling ervan worden opgenomen. Aldus wordt ook gewaarborgd dat deze criteria, en de verdeling, door het agentschap worden goedgekeurd.

Artikel 8

10. Artikel 8, derde lid, van het ontwerp verwijst naar een ministerieel besluit van 31 oktober 2017 ‘tot uitvoering van artikel 57 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, wat betreft de programmatieregels voor de verdeling van subsidies in 2017’. Dit besluit is niet meer in werking. Er dient naar een nog geldend besluit te worden verwezen.

Artikel 11

11. In artikel 11, tweede lid, van het ontwerp is niet duidelijk welk rechtsgevolg men beoogt met “houdt rekening met”. De gemachtigde zegt:

“Deze bepaling moet worden samen gelezen met de opdrachten vermeld in artikel 8 (volledig) maar vooral in relatie tot artikel 8, 6° met betrekking tot de inplanting van fysieke antennes. Dit kan verder verduidelijkt worden in de nota.”

De bepaling dient duidelijker te formuleren wat men beoogt.

Artikelen 12 tot 18: opschrift van afdeling 4

12. Afdeling 4 van hoofdstuk 2 bevat ook artikel 13, dat de subsidievoorwaarden bepaalt. Het opschrift dekt dus niet de hele lading en dient te worden aangepast, of de bepalingen dienen in twee afdelingen te worden ondergebracht.

Artikel 13

13. In artikel 13, tweede lid, 4°, van het ontwerp moet volgens de gemachtigde verwezen worden naar artikel 2, vijfde lid, i.p.v. naar artikel 5, tweede lid.

Artikel 19

14.1. Het ontworpen artikel 96, zevende lid, van het besluit van 12 oktober 2018 bepaalt dat elke erkenning, vermeld in het eerste lid, automatisch over gaat naar het Huis van het Kind Brussel.

Deze bepaling houdt dus de overdracht in van de voorlopige erkenning die op grond van de overgangsbepalingen in artikel 96 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2018 van rechtswege werd verleend aan de consultatiebureaus die erkend waren op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 ‘tot bepaling van de voorwaarden en de procedureregels inzake erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind’, zoals van kracht op 31 december 2018. Deze voorlopige erkenning gold voor drie jaar (van 1 januari 2019 tot 31 december 2021).

14.2. De ontworpen bepaling heeft tot gevolg dat er geen einddatum meer geldt voor die overgedragen “voorlopige” erkenning. Voor de betrokken consultatiebureaus, in het samenwerkingsverband Huis van het Kind, gelden bijgevolg niet de erkenningsvoorwaarden die op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2018 gelden voor andere consultatiebureaus. Zulk verschil in behandeling moet verantwoord kunnen worden in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

14.3. De overgedragen erkenning gaat van de consultatiebureaus over naar het Huis van het Kind Brussel.

Volgens de gemachtigde is deze overdracht mogelijk omdat “[i]n artikel 30 van het ontwerp (...) een wijziging van artikel 7 van het besluit van 12 oktober 2018 wordt geregeld, waardoor een erkenning voor een consultatiebureau ook kan worden toegekend aan een organisator zonder rechtspersoonlijkheid. Er wordt verder geen afbreuk gedaan aan de erkenningsvoorwaarden voor het beheer en de organisatie van een consultatiebureau”.

De in artikel 30 van het ontwerp vervatte bepaling heeft echter niet deze reikwijdte aangezien daarin enkel een erkenning voor een consultatiebureau kan worden toegekend aan een organisator zonder rechtspersoonlijkheid “in het geval dat het om een consultatiebureau gaat op een locatie met een permanente dienstverlening waar ouders kunnen verblijven”. Als de stellers een andere betekenis in artikel 30 van het ontwerp beogen, om in overeenstemming te zijn met het ontworpen artikel 96, zevende lid, van het besluit van 12 oktober 2018, moet artikel 30 van het ontwerp worden aangepast. Zie ook de opmerkingen bij artikel 30.

Artikel 26

15. In artikel 26, eerste lid, van het ontwerp gebruike men de preciezere term “overleg plegen” in de plaats van “afstemmen”, aangezien dit, volgens de gemachtigde, beantwoordt aan de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

Artikel 27

16. In artikel 27, 6°, dient louter het opschrift van het ministerieel besluit van 6 april 2014 te worden vermeld.

17. Voor het geval dat het op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning’ erkende en gesubsidieerde Huis van het Kind zijn werking zou willen voortzetten, indien een ander samenwerkingsverband dan het huidige erkende Huis van het Kind Brussel wordt geselecteerd voor het verkrijgen van de subsidie, wordt in artikel 27, 1°, het best bepaald dat niet enkel de subsidiëring maar ook de erkenning op grond van het besluit van 28 maart 2014 wordt ingetrokken.

Artikel 28

18. In artikel 28 van het ontwerp wordt verwezen naar “de projectperiode, vermeld [in] artikel 4, eerste lid”. In artikel 4 noch in een andere bepaling van het ontwerp is sprake van een project of projectperiode. Volgens de gemachtigde wordt de in artikel 4 vermelde periode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2025 bedoeld. Er moet in artikel 28 dan ook uitdrukkelijk naar deze data worden verwezen.

Artikel 29

19. Het ontworpen artikel 2, eerste lid, 4°, van het besluit van 12 oktober 2018 verwijst naar een consultatiebureau “op een locatie met een permanente dienstverlening waar ouders kunnen verblijven”. In de nota aan de Vlaamse Regering worden als voorbeeld vermeld een gevangenis en een asielcentrum.

In artikel 2, eerste lid, van het besluit van 12 oktober 2018 is reeds sprake van een erkenning voor een consultatiebureau in een Opvangcentrum voor asielzoekers. Volgens de gemachtigde is een bijkomende bepaling echter nodig omdat het “tot nu toe (...) steeds [ging] om tijdelijke pop-up consultatiebureau-initiatieven. Het is de bedoeling om vanaf nu ook mogelijk te maken dat er een permanent consultatiebureau in een opvangcentrum wordt georganiseerd”.

De gemachtigde verduidelijkt bovendien dat bijvoorbeeld “een gevangenis met moeder-kind afdeling [wordt] bedoeld. Het is daarbij niet noodzakelijk zo dat het kind daar ook permanent verblijft. Deze bepaling heeft tot doel een regeling te treffen waardoor ook op deze plekken een consultatiebureau kan worden georganiseerd, net zoals dat in opvangcentra voor asielzoekers ook het geval is”.

De gehanteerde omschrijving “op een locatie met een permanente dienstverlening waar ouders kunnen verblijven” is te vaag om deze bedoelingen tot uiting te brengen. Men dient duidelijk te omschrijven wat men bedoelt.

Artikel 30

20. Zoals is opgemerkt bij artikel 19 van het ontwerp, strekt artikel 30 er volgens de gemachtigde toe te voorzien in “de mogelijkheid tot het toekennen van een erkenning voor het beheer en de organisatie van een consultatiebureau aan een organisator zonder rechtspersoonlijkheid (...), zoals dat vanaf 1 januari 2023 het geval zou kunnen zijn in Brussel (wanneer het Huis van het Kind Brussel geen rechtspersoonlijkheid zou hebben)”. Zoals hoger opgemerkt, blijkt dit echter niet uit de formulering van het ontworpen artikel 7, derde lid, van het besluit van 12 oktober 2018.

21. De ontworpen bepaling verwijst naar “een organisator met rechtspersoonlijkheid zonder winstoogmerk”.

In artikel 7, eerste lid, van het besluit van 12 oktober 2018 wordt reeds de voorwaarde van de vorm als “vereniging zonder winstoogmerk” opgelegd. Het is niet duidelijk wat de ontworpen bepaling hieraan toevoegt.

Artikel 32

22. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling om de datum van 1 januari 2022 te behouden, waardoor het ontworpen besluit met terugwerkende kracht in werking zou treden. Men schrijve bijgevolg: “Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2022,” i.p.v. “Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2022,”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME